

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδος, ἀπὸ 7—8 ἡμέρας ἑκάστης φύλλα. Γιὰ κάμμιὰ καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γνωστοποιήσεις. Κάμμιὰ καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, οὐκ ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διόψευσις κάμμιὰ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ἔξερων εὖς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἄθηναί, 31 Δεκεμβρίου 1884

Ἄριθ. 140+138+43

Καὶ νὰ

τί λέγει ἡ γαλλικὴ Ἐφημερίδα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Journal de Constantinople, γιὰ τὸν Τρικούπη σας.

«Τι ἔκανε τόσα χρόνια ὁ Τρικούπης ποῦ διοικᾷ τὸν τόπο ;

«Καταχράστηκε ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς χώρας, ἡ ὁποία κατέχει πλουσίας πηγᾶς.

«Ἀποθάρρυνε τελειῶς ἐξυπνον καὶ ἐργατικὸν λαόν.

«Προετοίμασε εἰς τὴν πατρίδα του ἡμέρας μακρὰς δοκιμασίας, (τῶν μελλόντων κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν ἐννοεῖται).

«Μ' ἓνα λόγο, καθόλου δὲν διστάζομε νὰ εἴπωμε ὅτι ὁ Τρικούπης ὀπισθοδρόμησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ τοῦ ἦταν εὐκολο στὸν καλὸ δρόμο ποῦ τὴν βρῆκε νὰ τὴν σπρώξῃ πέρα πέρα μὲ ἡσυχία.

«Καὶ τοῦτο πρέπει, λέει ἡ Ἐφημερίδα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμε εἰς τὸ ὅτι ὁ Τρικούπης δὲν εἶναι πατριώτης ἀλλὰ δοξομανής.

«Ὁ Τρικούπης εἶναι φιλόδοξος, ἀσυνείδητος καὶ περνᾷ γιὰ πατριωτισμὸν ὅ,τι δὲν εἶναι ἄλλο παρά ἓνα ἄγριο πείσμα, τὸ ὁποῖον βγαίνει ἀπὸ μιὰ ἀβύθδεια νὰ νομίζῃ πῶς ὅλα τὰ ἔξερῃ αὐτός.

«Ποτὲ δὲν θέλησε νὰ βάνῃ τὰς κατὰ ἀράδα ἀποτυχίας του, τῶν ὁποίων τὰ ἔξοδα ἐπλήρωσε τὸ κράτος, ὁ χαμηλὸς Λαός.

«Καὶ ἀκόμα κατὰ τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ πῆθῃ ἀπὸ τὴν κυβερνησι θὰ ἐξακολουθᾷ σὰν βλάκας μὲ περικεφαλαία νὰ πιστεύῃ πῶς αὐτός εἶναι μόνος καὶ ὄχι ἄλλος.

«Ποτὲ ὅμως ὁ Τρικούπης δὲν θὰ ὑπάρξῃ πατριώτης, ἀλλὰ ἀπλῶς ἓνας δοξομανής χωρὶς χαλινάρι, ὁ ὁποῖος δὲν υπερβαίνει παρά κἄτι λίγον τὸν χυδαζόν.

Αὐτὰ λέει καὶ γράφει ὁ Ζουρνάλος τῆς Πόλεως καὶ νὰ καὶ τὰ δικὰ μας σχόλια ἦγουν παρατορήσεις.

Σχόλια

Πρῶτο, χυδαζὸς ἄνθρωπος θὰ πῆ ἄνθρωπος πρόστυχος, ἄνθρωπος χαμάμπασης, καὶ μᾶς τὸν περιγράφει ἔτσι ἡ Κωνσταντινουπολίτισα συνάδερφὴ τὸν Τρικούπη σας.

Κατὰ εὐτυχίαν αὐτὰ τὰ εἶχαμε προγραμμαμένα μεις χιλιάκις πολλάκις φοραῖς, ὡς ποῦ βρώμησαν τὰ πράγματα καὶ τὸν πῆραν καὶ ὡς καὶ στὴ Μπόλι μυρουδιά.

Ἵπάρχουν μερικά πράγματα ποῦ στὴν ἀρχὴ φαίνονται γιὰ τὸ τίποτα, ἀνοίγει μιὰ μικρὴ πληγὴ καὶ καταντᾷ ὕστερα γὰρ γραιναια ποῦ σοῦ τρώει σὰ θηρίο ὅλο τὸ κορμί.

Ἔτσι καὶ οἱ φόροι τοῦ Τρικούπη οἱ φοβεροὶ μᾶς φαίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος γιὰ τίποτα, αὔριο ὅμως ὅταν θὰ χτυπήσουν ὅλοι μαζωμένοι στὸ κεφάλι μας, τότε δὲν θὰ ξέρωμε ποῦ νὰ τρέξωμε σὰν τῆς γυναῖκες ὅταν πέρνουν τὰ φουστάνια τους φωτιά, καὶ θὰ ἔχωμε εὐρωπαϊκὰς συνδιασκέψεις, ἀλλὰ Αἴγυπτο τί νὰ μᾶς κατασχουν.

Ὅπου ἀκοῦτε πολλὰ κερᾶσα λέγει ἡ παροιμία πέρνετε μικρὸ καλάθι, τὸ ἴδιο ἔπαθε καὶ ὁ Τρικούπης μας, ποῦ μὲ τὰ πολλὰ του φοῦμαρα μᾶς ἔκανε καὶ καθίταμε ἀπάνω στ' αὐγά.

Οἱ Ἄλφειοι καὶ Πηνειοὶ ἢ Τσίχλες καὶ ἡ Κουρούνες ποῦ μᾶς ἔφερε, δὲν σώζουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ζωντανὴν χρεωκοπία, στὴ θέσι ποῦ μᾶς ἔφερε, οὔτε ὁ Θεὸς οὔτε ὁ διάβολος μπορεῖ πλέον νὰ βάνῃ τὸ χέρι του, μᾶς ἄφρισαν καὶ οἱ δύο στὰ χέρια τοῦ Τρικούπη, ὁ ὁποῖος ἀλλοιότικα ἀναπληρᾷ καὶ τὸν φιλόδοξο διάβολο, ἀλλ' ὅπως ἐκεῖνος μὲ μιὰ κλοτσὰ ἐκρημοτσακίστηκε ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ὕψη καὶ πῆγε στὴ Κόλασι ἔτσι καὶ ὁ Τρικούπης μας ὅταν θὰ κρημοτσακιστῆ ἀπὸ τὴν ἐξουσία θὰ πάῃ στὸ εἰδικὸν δικαστήριον, ἐνθα κρίσιν τῶν ἁμαρτιῶν του δοῦναι καὶ λαβεῖν καθὰ ἔπραξε.

Καὶ

ὁ Αἰῶνος ποῦ τὸν γράφει τώρα πλέον ὁ Φιλήμονας ὁ γερομπαμπαλῆς νὰ τί γράφει γιὰ τὸν Τρικούπη μας.

«Ἐὰν κατορθωθῆ νὰ ξαναγυρίσουν πίσω ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλιαχταί, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸν συμφέρον τους, καὶ καθὼς φαίνεται ἀληθινόν θὰ γυρίσουν ὅλοι, τότε τοῦ ὑπουργείου ἡ θέσις εἶναι στὰ παλούκια, καὶ δὲν εἶναι καθόλου παράξενο ἢ τέως πλειοψηφία νὰ μετατραπῆ εἰς μειοψηφίαν. Μ' ἄλλα λόγια νὰ πάρῃ ἡ ἀντιπολιτεψις τὴν πλειοψηφία.

Τὸ ὑπουργεῖον λοιπόν, λέγει ὁ Αἰὼν πέφτει ἐντὸς σ' αὐτὸν τὸν μῆνα τὸν Γενάρη, καὶ πολὺ γρηγορώτερα μάλιστα ἀπὸ ὅσο ἐλπίζετο.

καπνοεργοστασίων, νά τρώγω τὰ μισὰ ἐγώ και τὰ μισὰ τῶν
καπνοφαντῶν, ἐπειδὴ ὁμως και γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ δὲν εἶμαι
κατ'ἀλλήλους μένω στὴ θέσι μου, ζῶ ὡς Παληάνθρωπος και
ἀπέχοντας πάσης παληανθρώπιας.

Ὡστε πᾶνε τὰ σχέδιά μας εἰς μάτην. Ἐς ἄλλοτε λοιπὸν
τὰ σπουδαῖα.

Περὶ στόλου.

Και λοιπὸν ἔφερε και τὸν ἀρχιναύαρχο ὁ Τρικούπης σας,
αὐτὸς ὁμως ὡς πῶρα δὲν ἀκούεται τί κάνει παρὰ μονάχα πῶς
ἐνοίκιασε τὸ κουβέρνο ἕνα σπίτι ποῦ εἶναι κοντὰ στὸ ὑπουρ-
γεῖο γιὰ νά κατοικᾷ ὁ ναύαρχος και κάνει καραβάκια με τὰ
νέα τσιγαρόχαρτα τοῦ Τρικούπη μας.

Και τί νά ἐπιθεωρήση και τί νά διοργανίση, τῆς Τσίγλης
και τῆς Καρακάξης, ἀφοῦ εἰς τὰ ὑπάρχοντα πλοῖα δὲν ὑπάρ-
χουν πληρώματα οὔτε γιὰ τὸ σκούπισμα, με τί λοιπὸν νέους
ναύταις θά γεμίση τὰ νέα παληὰ μας καράβια;

Ὡστε μᾶς ἔφερε ἕνα μουσαφίρ ἐφέντη, τοῦ ὁποίου ὡς μόνη
δουλειὰ θά ἦναι, ἔρτσα ἄλα πάντα, σὰν ἐκεῖνο τὸ αὐστριακὸ
βαπόρι σοῦ ἦρθε προχτές και ἔμεινε στὸν ἄνεμο 24 ὥραις στὴν
ἴδια θέσι.

Τέτοιος ναύαρχος γίνομαι κ' ἐγώ και κάτι παραπάνω.

Ἄντις γι' αὐταῖς τῆς κουτοσπιδείξεις, κύτταξες πῶς νά
ντύσης και νά παπουτσώσης τοὺς ναύτας ποῦ κατάντησαν
σὰν μπεγλιθάνιδες, κύριε ὑπουργέ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν;

Πόσους ναύταις ἔχει κάθε κατὴν μέσα; Δὲν ἔχει οὔτε τὸ
μισὸ πλήρωμα ποῦ τοῦ χρειάζεται. Τί θά πάη λοιπὸν νά
ἐπιθεωρήση ὁ ναύαρχός σου τὰ πανιά και τὰ κατάρτια, ἢ
μπᾶς ὅταν θά φεῖγη ἀπὸ τὸ ἕνα πλοῖο θά κάνεσαι ἀκταρμὰ
τὸ πλήρωμα ποῦ ἐπιθεώρησε σὲ κεῖνο ποῦ θά πηγαίνη νά ἐπι-
θεωρήση, γιὰ νά τοῦ φαίνωνται πολλοὶ οἱ ἄνδρες και ἄς βρι-
σκονται πάντες μπροστὰ του τὰ μούτρα ποῦ εἶδε στὸ ἕνα κα-
ράβι γιὰ κενούργια στὸ ἄλλο.

Δὲς τοὺς τσόχα νά ντυθοῦν γιὰτι εἶναι ντροπὴ νά μᾶς βλέ-
πουν οἱ ξένοι ξεβράκωτους.

Ὁ ναύτης πρέπει νά ἦναι ἀξιοπρεπής, τσέντελμαν, ὅταν
δὲ σὺ, κύρ Τομπάζη, τὸν καταντήσης κουρελιάρη, πᾶρ τὸν και
χτύπα τον στὴ κούτρά σου ὡς ποῦ νά βγάνη κάθε ναύτης
μανιτάρια.

Αὐτὰ

τὰ κερὰ ποῦ πουλοῦν κάμποσα κερὰδικα τώρα, δὲν εἶναι κε-
ριά, εἶναι διαολοκέρια, ὄλο ξύγκι, ἄλειμα, βούτυρο τυρὶ, πῖσα
στὸ κολυβοζοῦμί τους και ἄλλο φαντασθῆτε.

Ἄλλη σωτηρία δὲν ὑπάρχει ἀπὸ αὐτὴ πάλι τὴν ἱεροσυ-
χοκαπηλία, παρὰ νά παραμποῦν οἱ ἐπίτροποι νά πέρνουν αὐ-
τοὶ καθαρὰ κερὰ στῆς ἐκκλησίαις, ὅπως τῶκαναν μερικαῖς
ἐνορίαῖς και νά μὴ δέχωνται κείνους ποῦ πᾶν με κερὰ ἀπόξω
ἀγορασμένα, ἀλλὰ νά τοὺς ἐξορκίζουν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐνδότερον
τοῦ Σατανᾶ, εἰς τρόπον ὅττε νά κλείσουν τὰ κερὰδικα και
νά γίνουν οἱ ἐπίτροποι κερὰδες.

Ὁ στρατάρχης, Πετρέλαιος, τὰ φόρτωσε στὸν κόκορα.